

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15857/2023
05.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Бранислава Босиљковића, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., против туженог „АМС осигурање“, АДО, чији је пуномоћник Владислав Костић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3167/2018 од 19.01.2022. године, у седници одржаној 05.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3167/2018 од 19.01.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3167/2018 од 19.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 6456/17 од 25.04.2018. године, ставом првим изреке, тужбени захтев тужилаца је делимично усвојен. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужили АА исплати на име материјалне штете износ од 6.000,00 динара за трошкове састава одштетног захтева путем пуномоћника по АТ, са законском затезном каматом од 22.10.2012. године до исплате, као и нематеријалне штете укупан износ од 95.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и то: 30.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности, износ од 50.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и износ од 15.000,00 динара на име претрпљеног страха. Трећим ставом изреке, одбијен је захтев тужиле АА да се обавезе тужени да јој на име нематеријалне штете исплати преко досуђеног, а до траженог износа и то: за износ од 30.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности и за износ од 35.000,00 динара на име претрпљеног страха укупно износ од 65.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу ББ на име накнаде материјалне штете исплати износ од 6.000,00 динара за трошкове састава одштетног захтева путем пуномоћника по АТ са законском затезном каматом од 22.10.2012. године до исплате, на име нематеријалне штете у износу од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до

исплате и то: износ од 40.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности, износ од 50.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и износ од 10.000,00 динара на име претрпљеног страха. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиоца ББ да се обавезе тужени да му на име накнаде нематеријалне штете преко досуђеног, а до траженог износа исплати износ од 40.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности и за износ од 40.000,00 динара на име претрпљеног страха, укупно износ од 80.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Шестим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиљи АА на име трошкова парничног поступка исплати износ од 19.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Седмим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу ББ на име трошкова парничног поступка исплати износ од 13.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Осмим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцима надокнади трошкове парничног поступка у износу од 313.765,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 3167/2018 од 19.01.2022. године, ставом првим изреке, жалбе тужилаца и туженог су усвојене и првостепена пресуда укинута. Другим ставом изреке, тужбени захтев тужилаца је делимично усвојен. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи АА на име трошкова састава одштетног захтева исплати износ од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од 06.11.2012. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу ББ на име трошкова састава одштетног захтева исплати износ од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од 06.11.2012. године до исплате. Ставом петим изреке, тужбени захтев тужиље АА у делу у коме је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати износ од 50.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 50.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 60.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, тужбени захтев тужиоца ББ у делу у коме је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати износ од 50.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 50.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 80.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и захтев тужилаца за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова састава одштетног захтева од 22.10.2012. године до 06.11.2012. године, одбијен. Шестим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове првостепеног парничног поступка. Седмим ставом изреке, одбавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове жалбеног поступка у износу од 55.700,00 динара. Осмим ставом изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20). Тужиоци су истовремено поднели и предлог за понављање поступка, па је решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 3167/2018 од 28.07.2022. године одређено да се застаје са поступком по ревизији до завршетка поступка поводом предлога за понављање поступка, а решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 3167/2018 од 30.03.2023. године, одбијен је предлог тужилаца за понављање поступка пред

другостепеним судом окончан доношењем пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3167/2018 од 19.01.2022. године и предлог тужилаца за накнаду трошкова који се односе на предлог за понављање поступка.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужилаца као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева за накнаду нематеријалне штете. Наиме, у овом спору ради се о парници ради накнаде штете у којој одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Ревизијским наводима којима се указује на налаз и мишљење судског вештака у погледу основа одговорности туженог, заправо се оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, што не представља дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП. Посебна ревизија се не може изјавити због погрешне примене процесних правила, односно евентуално учињених битних повреда одредаба Закона о парничном поступку. Правноснажна судска одлука различите садржине, која је уз ревизију достављена не указује на другачији правни став и другачију примену материјалног права, јер правилна примена права у овој врсти спорова, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужиоци су поднели тужбе дана 08.11.2012. године и као вредност предмета спора означили износ од 206.000,00 динара у свакој од тужби. Решењем Основног суда у Новом Саду П 8877/2012 од 20.02.2013. године спојене су парнице тужилаца, који су поднеском од 23.04.2015. године прецизирали тужбени захтев и као вредност предмета спора определили износ од 166.000,00 динара за тужиљу АА и износ од 186.000,00 динара за тужиоца ББ.

Тужиоци се у овом спору налазе у положају формалних супарничара из члана 205. ЗПП, па се вредност предмета спора, меродавна за оцену дозвољености ревизије, одређује према вредности главног захтева тужиоца и тужиље засебно. Тако одређена вредност предмета спора за тужиоца и тужиљу понаособ, у конкретном случају је испод наведеног износа из члана 468. став 1. ЗПП.

У овом случају не може се применити члан 403. став 2. тачка 3. ЗПП по коме је ревизија дозвољена када је другостепени суд укинуо пресуду и одлучио о захтевима, јер је у посебној глави ЗПП која регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија није дозвољена, па специјално правило искључује примену општег правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**